

opfattelse har været under al kritik. Der er grund til at bebrejde ministeren og hans ministerium den måde, man har gebærdet sig på i denne sag.

Ministeren nævnte, at man løbende havde underrettet Folketingets Europaudvalg om forhandlingerne om en MAI-aftale. Jeg har gjort mig den ulejlighed at se på de faktuelle notater, der er sendt til udvalget. Jeg har også læst de stenografiske referater af, hvordan det er blevet forelagt af ministeren i udvalget, og man må sige, at her har diplomatiet virkelig oppet sig med hensyn til at fortælle noget uden at sige noget. Der har på intet tidspunkt været tale om, at man fra ministerens side har underrettet Folketinget på en måde, der gjorde, at der var nogen som helst jordisk chance for at gå ind i en substansdiskussion om, hvad det var for nogle forhandlinger, der forløb. Det er dybt kritisabelt, og det er meget beklageligt, at Folketinget først kommer ind i denne debat på så sent et tidspunkt.

Det, der så er at gøre på nuværende tidspunkt, hvor der heldigvis stadig væk ser ud til at være tid til at rette op på den foreliggende aftale, er for det første at sikre sig, at man har ret til nationalt og internationalt, f.eks. i EU-sammenhæng, at lave den miljøregulering, man ønsker, uden at komme i strid med ekspropriationsbestemmelser i en MAI-aftale.

Det siger sig selv – når hr. Keld Albrechtsen om lidt vil spørge, om man også kan lave nye regler – at det lige præcis er det, det handler om, for så længe der kun er tale om at fastholde gældende regler, vil der jo ikke kunne blive tale om ekspropriation, for her har de multinationale selskaber vidst, på hvilke betingelser de investerede. Det kan kun blive relevant i forbindelse med nye reguleringer, der laves på miljøområdet.

Derfor er det klart vores opfattelse, og det regner jeg med, at udenrigsministeren bekræfter, at der selvfølgelig ligger i forslaget, at man kan lave nye regler, der fastsætter andre og højere standarder på miljøområdet i Danmark og i EU og i fattige udviklingslande, uden at komme i strid med MAI-aftalen.

Vi lægger også stor vægt på, at aftalen sikrer, at de multinationale selskaber overholder arbejdstagerrettigheder i ILO-konventioner, og vores fortolkning af forslaget, som det ligger, er, at det vil få konsekvenser for et medlemsland, hvis det ikke overholder ILO-konventioner. Jeg

vil også bede udenrigsministeren bekræfte, at sådan er den danske forhandlingslinje.

Endelig lægger vi afgørende vægt på, at der laves en form for ulandsklausul i aftalen, som sikrer, at man kan lave selektive reguleringer og investeringsregler i de fattigste udviklingslande med henblik på, at man kan få en social udvikling og tage hensyn til sit miljø, og det er afgørende, fordi vi nu forhandler en aftale blandt de rigeste lande, som ulandene senere skal tilslutte sig. Der bliver jo ikke tale om fuldstændig lige og fair forhandlinger, når et enkelt land skal forhandle med hele OECD-klubben, og derfor er det afgørende at få en sådan klausul i første omgang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jørn Jespersen forudså et spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at som jeg hører hr. Hald Madsens udlægning af teksten og hr. Jørn Jespersens, har vi altså to versioner.

Hr. Jens Hald Madsen opfatter det sådan, at der er tale om en målsætning, som man lægger ind i forhandlingerne, og så må man så se, hvor langt man kan nå. Jeg opfatter SF's fortolkning sådan, at man har nogle ubetingede krav, blandt andet at det skal være muligt at forbedre national miljølovgivning, et krav om internationale aftaler om miljølovgivning på tværs af MAI-aftalerne, at det nuværende forhandlingsgrundlag, der ligger, simpelt hen ikke er godt nok, og at vi ikke vil kunne tiltræde aftalen, hvis det var det, der blev resultatet.

Det er to forskellige udlægninger af flertallets forslag til vedtagelse, og det vil selvfølgelig være meget afgørende for Enhedslisten, hvilken af de to udlægninger ministeren vil arbejde efter.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo en kendt disciplin for hr. Albrechtsen at prøve at finde modsætninger mellem partier, der står bag et forslag til vedtagelse, men i dette tilfælde lykkes det nu ualmindelig dårligt.

Det er da oplagt, at når der pågår forhandlinger, vil en vedtagelse i det danske Folketing om den danske forhandlingslinje være et udtryk for nogle målsætninger, som ligger til grund for den danske forhandlingsindsats. Sådan er det. Målsætningen er helt klar, og den er, at der uden at komme i strid med MAI-aftalen og bestemmelserne om ekspropriation skal